

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **nezletilý X. Y.**, narozený N.
státní příslušnost Ukrajina, bytem X
zastoupený Organizací pro pomoc Uprchlíkům, z.s., IČO 45768676
sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 13. 9. 2024, sp. zn. OAM-0395437/DO-2024, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v souvislosti s jeho žádostí o přiznání dočasné ochrany podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“).
2. Žalobce podal dne 13. 9. 2024 žádost o dočasnou ochranu. Žalovaný mu tuto žádost vrátil jako nepřijatelnou s tím, že žalobce získal dočasnou ochranu v jiném členském státě EU (konkrétně v Itálii). Zdejší soud rozhodl o nezákonnosti postupu žalovaného rozsudkem ze dne 29. 11. 2024, č. j. 5 A 99/2024-32. Žalovaný dne 5. 12. 2024 žádost žalobce přijal a současně řízení sdělením č. j. OAM-0395437-10/DO-2024 přerušil z důvodu probíhajícího řízení před Soudním dvorem EU vedeném pod sp. zn. C-753/23 ve věci *Krasiliva*.
3. Žalobce uplatnil opatření proti nečinnosti, kterému Komise pro rozhodování ve věcech cizinců rozhodnutím ze dne 7. 1. 2025, č. j. MV-191085-3/SO-2024, nevyhověla.
4. Podle § 5 odst. 5 zákona č. 65/2022 Sb. lhůta pro rozhodnutí o žádosti o udělení dočasné ochrany činí nejvýše 60 dní. Mezi účastníky předmětného řízení není sporu, že v této lhůtě, ani do dne vyhlášení tohoto rozsudku, žalovaný ve věci nerozhodl.

Podání účastníků řízení

5. Žalobce v žalobě uvádí, že žalovaný nebyl oprávněn řízení přerušit, neboť probíhající řízení u Soudního dvora Evropského unie (dále jen „SDEU“) probíhalo již během předchozího soudního řízení u Městského soudu v Praze (sp. zn. 5 A 99/2024). Ten měl možnost řízení přerušit a vyčkat rozhodnutí SDEU, ale nakonec tak neučinil a shledal nezákonný zásah žalovaného. Bylo tak povinností žalovaného v řízení nadále pokračovat. Podle žalobce sdělení správního orgánu o přerušení řízení zhatilo cíl a smysl rozsudku č. j. 5 A 99/2024-32, kterým byl žalovaný zavázán a dle kterého neměl žalovaný použít § 5 odst. 1 písm. d) zákon č. 65/2022 Sb. Žalovaný měl pokračovat v řízení, jako by toto ustanovení neexistovalo. Žalobce uvádí, že žalovaný je rozsudkem městského soudu vázán, a to jak výrokem, tak odůvodněním.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že je vázán zákonným ustanovením § 5 odst. 1 písm. d), které je nadále součástí platného práva. Je primární povinností žalovaného postupovat podle zákona. Žalovaný uvádí, že je vázán pouze výrokem rozsudku č. j. 5 A 99/2024-32. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku vázán není. Žalobce je podle žalovaného držitelem dočasné ochrany v Itálii. Žalovaný má za to, že řízení přerušil důvodně a nečinný proto v této věci nikdy nebyl.

Posouzení věci

7. Soud o žalobě rozhodl podle § 81 odst. 1 s. ř. s. na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud rozhodl bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)
8. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

9. Podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. je žádost o udělení dočasné ochrany nepřijatelná, jestliže je podána cizincem, kterému byla udělena dočasná nebo mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie.
10. Podle § 5 odst. 5 věta druhá zákona č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky vydá rozhodnutí o dočasné ochraně bez zbytečného odkladu, ve zvlášť složitých případech ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o udělení dočasné ochrany.
11. Stěžejní spornou otázkou v nyní projednávané věci je, zda je žalovaný nečinný, pokud dosud nerozhodl o žalobcově žádosti o dočasnou ochranu. Žalovaný vyčkával s rozhodnutím z důvodu řízení o předběžné otázce u SDEU, sp. zn. C-753/23, jehož předmětem bylo posouzení, zda je § 5 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 65/2022 Sb. v rozporu s unijním právem (konkrétně s čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 2001/55/ES), či nikoli.
12. Žalobce s postupem žalovaného spočívajícím ve vyčkávání s rozhodnutím o žádosti nesouhlasil a uvedl, že žalovaný obchází povinnosti uložené mu rozsudkem č. j. 5 A 99/2024-32.
13. Soud předesílá, že v obdobných věcech nečinnosti žalovaného již opakovaně rozhodoval (viz např. rozsudky ze dne 27. 9. 2024, č. j. 17 A 44/2024-25 či ze dne 7. 1. 2025, č. j. 3 A 50/2024-84). Sedmnáctý senát posuzoval situaci, kdy žalovaný po rozsudku devátého senátu zdejšího soudu v řízení o zásahové žalobě (rozsudek ze dne 20. 3. 2024, č. j. 9 A 7/2024-27), řízení o žádosti přerušil, ač devátý senát shledal porušení práv žalobkyně ve vztahu k aplikaci § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. Sedmnáctý senát dospěl k závěru, že žalovaný byl v dané věci vázán právním názorem devátého senátu. Žalovanému nepřislušelo hodnotit, proč devátý senát řízení nepřerušil. Žalovaný nebyl oprávněn si otázku aplikace § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 posoudit v rozporu se závazným právním názorem devátého senátu a řízení přerušit. Soud neshledal důvod se od závěrů sedmnáctého senátu v nyní projednávané věci odchýlit.
14. Žalovaný byl v daném případě vázán právním názorem vyjádřeným v rozsudku č. j. 5 A 99/2024-32 (viz § 87 odst. 2 s. ř. s., srov. též § 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud v odůvodnění rozsudku výslovně uvedl, že aplikace § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. je v rozporu s unijním právem, tudíž toto ustanovení nelze aplikovat. Názor žalovaného, že je vázán pouze výrokem rozsudku, nelze akceptovat. Žalovaný je vázán *ratio decidendi*, tedy důvodem rozhodnutí. Výrok rozsudku se zabývá vymezením předmětu řízení a důvodností žaloby. Právní názor soudu je nutno zjistit z odůvodnění rozsudku. Vázanost správního orgánu právním názorem soudu není absolutní. V případě změny skutkového nebo právního stavu anebo změny relevantní judikatury se správní orgán může odchýlit. Žalovaný však netvrdil, že došlo ke změně skutkového nebo právního stavu.
15. Žalovaný již v řízení 5 A 99/2024 navrhl, aby soud řízení o žalobě přerušil do rozhodnutí Soudního dvora EU o předběžné otázce, kterou mu předložil Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 8 Azs 93/2023. V dané věci se Nejvyšší správní soud tázal, zda směrnice o dočasné ochraně brání takové vnitrostátní právní úpravě, podle které je nepřijatelná žádost o povolení k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany, jestliže cizinec požádal o povolení k pobytu v jiném členském státě nebo jestliže mu bylo povolení v jiném členském státě již uděleno. Pátý senát však shledal, že v této věci přerušení řízení, které by vedlo k jeho prodloužení, nebylo vhodné. Uvedl, že „*ve věci zásahové žaloby a navíc ve věci dočasné ochrany je třeba rozhodnout s největším urychlením, aby byl vyřešen pobytový statut žalobce na*

území České republiky.“ Soud tedy tomuto návrhu žalovaného nevyhověl. Tím spíše neměl ze shodného důvodu, který neakceptoval městský soud, řízení přerušit žalovaný.

16. Soud konstatuje, že SDEU o předběžné otázce ve věci *Krasiliva* již rozhodl. Na rozsudek SDEU reagoval Nejvyšší správní soud, a to v rozsudcích ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 174/2024-42 a č. j. 1 Azs 336/2024-42. V bodu 78 tohoto rozsudku Nejvyšší správní soud podrobně popsal, k jakým situacím může při podávání žádostí o dočasnou ochranu docházet a jak k nim má žalovaný přistupovat.
17. Pokud byla žádost podána poté, co osoba obdržela pobytové oprávnění v jiném členském státě a toto pobytové oprávnění je stále platné a trvá, Nejvyšší správní soud uvedl, že

[a]ni v takovém případě nelze uplatnit institut nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. pro jeho neslučitelnost s právem EU. Žádost tudíž bude nutné věcně projednat. Stěžovatel žadatele poučí o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně. Pokud bude žadatel na své žádosti dále trvat s tím, že chce tato práva nově čerpat výlučně v České republice, stěžovatel ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území České republiky dojde podle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozího pobytového oprávnění. V případě kladného zjištění stěžovatel vydá držiteli dočasné ochrany oprávnění k pobytu. Naopak v případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve stěžovatel žadatele, aby sám v přiměřené lhůtě učinil kroky k ukončení pobytového oprávnění v hostitelském členském státě. K tomu mu poskytne součinnost.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Jelikož žalovaný nebyl oprávněn vyčkávat s rozhodnutím o žádosti a nevydal jej v zákonné lhůtě, nezbyvá než uzavřít, že je nečinný. Soud proto dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Tuto lhůtu soud stanovil s ohledem na Nejvyšším správním soudem vymezené kroky, které musí žalovaný před rozhodnutím o žádosti žalobce učinit.
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s., jíž dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2008, č. j. 4 Azs 51/2008-79, právo na odměnu za zastupování nenáleží. Žalobci by bylo možné přiznat toliko náhradu účelně vynaložených nákladů vzniklých v řízení, které však netvrdil, ani nedoložil. Od soudního poplatku přitom byl osvobozen *ex lege* dle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Soud proto rozhodl, že žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává. Žalovaný v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.